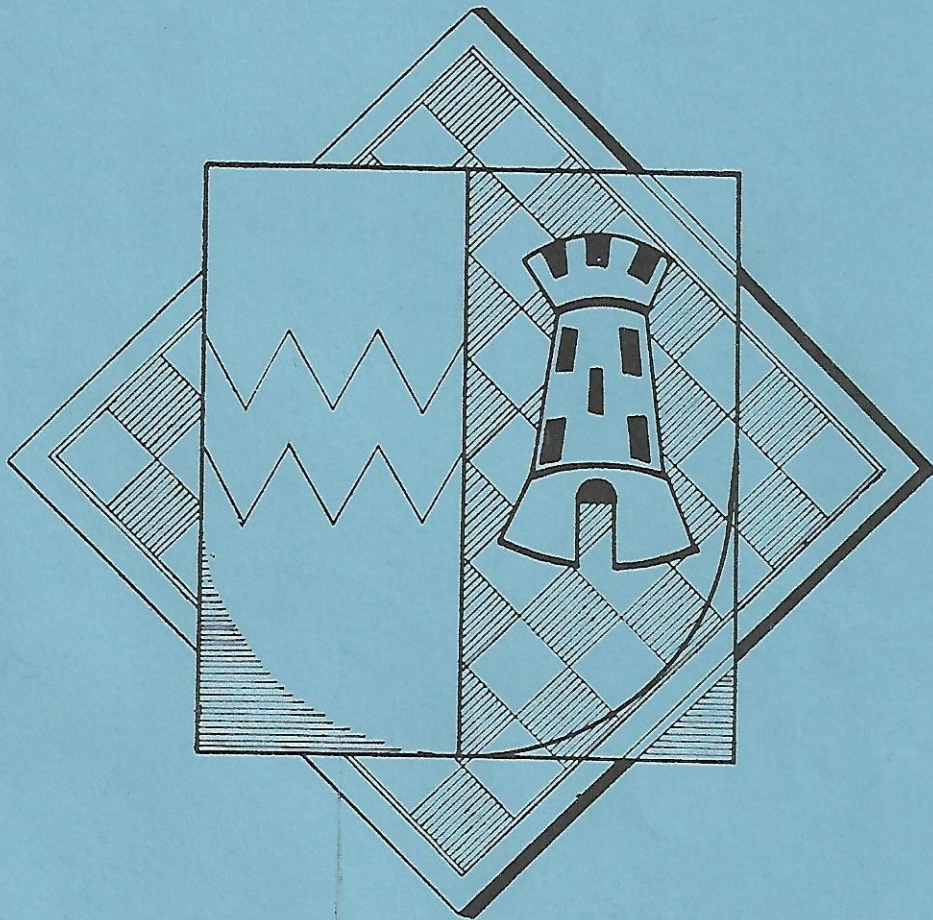

OVERSCHIE SCHAAKT

*Verenigingsavond elke vrijdag 20.00 uur.
Rotterdamse Rijweg 10, Overschie - Telefoon 15 76 20*

12/74

"OVERSCHIE SCHAAKT"

CLUBBLAD VAN HET SCHAAKGENOOTSCHAP "OVERSCHIE" - OPGERICHT 23 JANUARI 1936
HOOFDREDAKTEUR: D.W. SMIT, RODEKRUISLAAN 929, DIEMEN, TELEFOON 020-928971.

B E S T U U R :

VOORZITTER:

J.A.W. Hammer

Hogen weg 47 , Burgh

Kantoor: Heemraadssingel 93
Rotterdam

telefoon: 010-254695

SEKRETARIS:

D.W. Smit

Rodekruislaan 929, Diemen

telefoon: 020-928971

PENNINGMEESTER:

R.J. Kloek

Berkelselaan 15a, Rotterdam-3011

telefoon: 010-656443

Girorekening 693389 t.n.v.

Penningmeester S.G. Overschie

WEDSTRIJDLEIDER - extern:

J. v.d. Vaart

Albertine Agneslaan 202

telefoon: 010-358000

WEDSTRIJDLEIDER - le team:

J.P. v. Steenis

West Sidelinge 296 - Rotterdam-3008

telefoon: 010-372153

WEDSTRIJDLEIDER - intern:

P.W. Kleinjan

Lange Hilleweg 30, Rotterdam-3025

telefoon: 010-843430

COMMISSARIS MATERIAAL:

F.F. v.d. Bergh

Math.dijk 279a, Rotterdam-3006

telefoon: 010-765516

DECEMBER 1974

VOORWOORD

Dit is het laatste nummer van Overschie Schaakt in 1974.

Het bevat een verslag van Rinus' droomvacantie, alweer een literaire bijdrage over het Eerste (kom Peter, we hebben verloren, nu is het jouw beurt) en nog veel meer fraais en lezenswaardigs.

Ik vraag Uw speciale aandacht voor de achterin opgenomen enquête. Vul hem in en geef hem door aan Uw hoofdredakteur of iemand van het bestuur. Wie dit verzuimt, stemt immers met het beleid in ? ! ?

Ik wens U allen een voorspoedig 1975.

DAAN SMIT

MEDEDELINGEN VAN DE WEDSTRIJDLEIDER

De uitslagen van de diverse zomerkompetities zijn intussen bijna compleet. In de kampioensgroep is, zoals u ongetwijfeld ook elders in dit nummer zult kunnen lezen, Rimus Degeling eerste geworden en mag zich dus KAMPIOEN VAN OVERSCHIE noemen. De volledige uitslag van deze groep komt pas in een volgend nummer van Overschie Schaakt omdat de partij de Vrij-Beaufort nog steeds uitgespeeld moet worden. De eindstand in de promotiegroep, waarin de eerste twee plaatsen recht geven op een plaats in de kampioensgroep 1975, luidt :

1. Nederlof	6½ uit 9	6. Geldhof	4½ uit 9
2. Speelmans !	6	7. Oosthoek	4½
3. Bangert	5	8. de Vos	3½
4. Klapwijk	5	9. v.d. Bergh	3
5. Heuving	5	10. Roth	2

De overige leden werden ingedeeld in groep 3. In de eindrangschikking komen uitsluitend die leden voor die 9 partijen speelden.

1. den Ouden	6 uit 9	6. Kop	3 uit 9
2. Feelders CW	6	7. Ouwens	2
3. van Leeuwe	5½	8. Verkaik	2
4. Batenburg	5	9. Spitters	1
5. Pijpers	5		

Intussen is, zoals de meesten uwer wel gemerkt zullen hebben, de wintercompetitie weer begonnen. Een kleine verduidelijking van het te volgen systeem zal niet misplaatst zijn. De ranglijst wordt wekelijks opgemaakt aan de hand van de door u behaalde punten. Dat puntentotaal dat achter uw naam prijkt wordt als volgt berekend:

$$1000 \times \left(\frac{\text{score}}{\text{aantal gesp. partijen}} + \frac{\text{score}}{25} \right) = \text{punten}$$

Partijen gespeeld in het kader van de KNSB/RSB-kompetitie tellen niet mee en men moet tenminste 10 partijen hebben gespeeld om in de eindrangschikking te worden opgenomen.

Prijzen worden nog nader vastgesteld.

In principe speelt no. 1 tegen no. 2, no. 3 tegen no. 4, enz., ook al hebben zij al eerder tegen elkaar gespeeld. Het kan dus voorkomen dat u meerdere malen dezelfde tegenstander krijgt. Nieuwe deelnemers spelen de 1e partij tegen degenen die in het midden van de ranglijst vertoeven.

Aankondiging van wedstrijden.

a.

Het uur-toernooi wordt dit jaar in 5 rondes versield en wel op:

- 1e ronde: 25 januari 1975
- 2e ronde: 21 februari 1975
- 3e ronde: 14 maart 1975
- 4e ronde: 25 april 1975
- 5e ronde: 16 mei 1975

Het systeem is als volgt:

In de 1e ronde worden de groepen door loting vastgesteld. In de 2e en 3e ronde spelen steeds de hoogstgeplaatsten tegen elkaar. Hierna wordt voor de resterende rondeneen selectie gemaakt (A, B en C-groep) waarin gestreden kan worden om een 1e, 2e en 3e prijs voor elke groep. De prijzen zijn f 25.--, f 15.-- en f 10.--. Om deze prijzen te kunnen opbrengen, het toernooi moet in principe quitte spelen, zal een inschrijfgeld van f 5.-- worden geheven te voldoen bij aanmelding in de zaal.

b.

Snelschaaktoernooi

Het roemruchte FIESTA DELLA VITESSE DE CAISSA is dit jaar vastgesteld op 27 december 1974. Noteer deze datum alvast in uw agenda. Nadere mededelingen volgen nog.

DE WEDSTRIJDLEIDER

IN DEN VREEMDE

Zaterdag 14 september was een blijde dag voor de S.V. Schiedam. Die blijdschap werd veroorzaakt door de zeer goede opkomst voor hun drie-ronden-rapid-toernooi. Niet vanuit het nabij gelegen Overschie trouwens. Van het meer dan 1000 jaar oude dorp over de Schie waren twee dorpsbewoners gekomen. Eigenlijk is dit niet eens helemaal waar omdat zij slechts bewoners zijn van het aldaar gevestigde schaakgenootschap. Bij name waren het J.L. de Jong en M. Degeling. De laatste werd ingedeeld in groep 2 en voor de Jong werd een speciale groep samengesteld van laatkomers. Samen met de Spangenaar Ch. Kuypers moest hij het opnemen tegen twee "krukkies". Jan slaagde daarin wonderwel en bovendien veegde hij de vloer aan met die Spangenaar (dat volk heeft ons altijd al gelegen) zodat hij zijn 100% score mocht omzetten in een eeuwigdurende kalender van speciale constructie. Degeling deed het minder. Tegen Timmerman van Westen Regina werd nog soepel gewonnen maar tegen Verolme van Zwarte Pion (ex-Charloiser) werd een beter staande stelling verknold door een onjuist stukoffer. Schwindelend werden twee pionnen ter compensatie genoten en de remisehaven bereikt.

In de laatste ronde trapte Degeling eerst zowat in een dame-vangst. Tenkoste van de belangrijke gefianchetteerde koningsloper werd een pion veroverd en de val opengebroken. Toch had hij niet ver genoeg gekeken omdat tegenstander Dopper zomaar mat of torenverlies kon dreigen. Een serie schaaks bracht de reddende stelling waarin hij voor een toren een looper en twee pionnen had.

Daarin werd tot remise besloten. Gelijk eindigen met Verolme bleek achteraf toch nutteloos omdat de loting Degeling dan toch tot de 2e plaats zou veroordelen.

Een fraaie Parker-balpen kon aan het genoegen van de partijen worden toegevoegd. Al met al een geslaagd toernooi dat om herhaling vraagt en dan met veel meer bezoekers van de Rotterdamse Rijweg 10.

M. DEGELING

ER GROEIT EEN SUPERKLUB AAN DE SCHIE

Want dankzij enige ledenwinst kon Overschie voor het eerst in zijn geschiedenis VIJF teams bijeenbrengen.

Naast een tiental in de KNSB en twee tientallen^{en} een achttal in de RSB werd Overschie 5 ook een achttal, dit seizoen voor de vierde klasse RSB ingeschreven. Het kan dus niet degraderen, maar dat is ook lang van het vierde gezegd.

Op 24 oktober werd voor de eerste wedstrijd aangetreden en wel in de bekende zaal Odeon in de Gouvernestraat tegen "De Juiste Zet" I.

Aan bord 1 zat de Grote Steenis, die dit seizoen als algemeen reserve in ieder team inzetbaar is. Het 5e heeft in hem een bruikbare kracht, want een sterke bezetting van het eerste bord kan van goede invloed zijn op de anderen. De sterkste man van "De Juiste Zet" had tegen hem weinig kans, hoewel hij in de slotfase een torenwinst overzag (1-0 voor het 5e.).

Van den Heuvel aan bord 2 was snel klaar. Wat wil je met een materiaalverhouding van 2 torens tegen 1 looper ... (2-0).

Van Reeve aan bord 3 kon het niet bolwerken tegen zijn Spaanse tegenstander. De opening verliep symmetrisch, daarna overzag hij stukverlies (2-1).

Aan de borden 4, 6 en 8 speelden Vergunst, Batenburg en Verhoef een partij die ze, naar ik hoop, na afloop stevig hebben geanalyseerd. Anders geen ramp, want Overschie is sinds kort een gediplomeerd schaaktrainer rijker, n.l. Roel de Vrij en de partijen zijn alsnog de moeite van het bestuderen waard. Want alle drie stonden ze lange tijd verloren (behalve Batenburg, die eerst goede kansen had) en verzuimden ze hun tegenstander het leven zo zuur mogelijk te maken. Het is immers juist zo moeilijk een gewonnen stelling ook werkelijk te winnen wanneer de zwakste partij alle mogelijk vallen, tegenkansen en "remisemakers" in de stelling probeert te "vlechten".

Helaas, hun tegenstand leverde nog geen halfje op (2-4).

Dat het ook anders kan, bewees Dallau. Aan bord 7 moest hij zelfs een heel stuk inleveren, maar hij bleef attent en jawel, de zwarte koning stapte overmoedig een fraai geknoopt matnet binnen. (3-4).

Tenslotte de jongste Overschieërnaar, Cor Feelders, die aan bord 5 zijn best deed. Geweld door zenuwen liet hij een looper zwak worden, maar toen zijn tegenstander even niet opleette, wikkelde hij bekwaam af naar een gunstig toreneindspel. Doordat hij een paar maal niet "de sterkste" koos ontsnapte de Juiste Zetter ($3\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$).

Hulde aan het 5e, ondanks deze krappe nederlaag. Wanneer iedereen blijft vechten, zit er volgende keer zeker een beter resultaat in.

DAAN SMIT

IN DEN VREEMDE -2-

Zaterdag, 5 oktober 1974. Plaats van handeling: het klublokaal van de S.V. Europoort. Doel: de strijd om het open kampioenschap snelschaken van Rotterdam.

Ook dit keer is de Overschieëse vertegenwoordiging bijzonder matig. Aad Everwijn en Rinus Degeling in resp. de hoofdklasse en de 1e klasse. Ik heb dat wel eens beter gezien. De overtuiging wint, dat al die kerels die ons vroeger vertegenwoordigden en die zo graag vluggerden inmiddels getrouwd zijn (bijna allemaal) en nu zich niet meer losrukken van hun dagelijkse besoesnes. Bovendien vluggeren mensen als Engelfriet natuurlijk al elke maand een partijtje tijdens de wedstrijd van ons eerste ! Everwijn had duidelijk zijn dag niet. Een score van $1\frac{1}{2}$ uit 5 deed hem na de pauze in de voorlaatste hoofdgroep belanden. Ook daar beperkte hij zich tot $1\frac{1}{2}$ punt. Het valt ook niet mee na een nacht hard werken aan de verschijning van de zaterdagse editie van het Algemeen Dagblad.

Zelf wilde ik weer rustig beginnen na bijna 2 jaar afwezigheid op de snelschaakvelden en een inspannende zomerkompetitie. Twee jaar geleden speelde ik nog in de hoofdklasse en Aad in de 1e klasse. Toen won Aad wat en presteerde ik niets !

Ik werd ingedeeld in een groep van elf met o.a. de nieuwe RSB-kompetitie-leider Theo Huyzer. Wij waren het er over eens dat het vandaag maar eens een "uitje" zou moeten worden, lekker ontspannen spelen. Ik startte op mijn bekende zwakke wijze met een half tegen een der zwakkeren en een vette nul tegen een Belg. De 3e ronde bracht een mazelpunt tegen Reg. Roodzant, die een nog langere aanloop van node heeft. Een half tegen Huyzer en vier gedegen (nou ja) punten brachten mij op de 2e plaats. Toen ging het mis. Juist had ik mijn tegenstander met enkele treffers in ademnood gebracht toen ik zelf slipte (mat in twee) en in de laatste ronde tegen Pa Oord, ging het slecht. Gelukkig zag hij het niet meer zitten en wist nog juist wat meer tijd te verbruiken waardoor hij het was die de nul beet hield.

Dat bracht de volgende eindstand: 1. Huyzer 8 uit 10 - 2. v. Herwaarden $7\frac{1}{2}$
3. Degeling 7.

Kunnen we nou volgend jaar niet weer eens met tenminste vijf man spelen ?

M. DEGELING

SLIEDRECHT I - OVERSCHIE II

De eerste wedstrijd tussen twee teams die beide het vorig seizoen promoveerden naar de 1e klasse der RSB. Misschien is ons 2e wel versterkt, hoewel we J.L. de Jong wel zullen moeten missen (die heeft tenslotte toch besloten nog een jaar voor Schiebroek uit te komen) en deze keer ook Kandelin verhinderd is.

Aanvoerder en teamleider v.d. Vaart heeft nu de beschikking over de nieuwe kopman D.W. Smit. Deze speelt tegen de konings-fianchetto opstelling een sublieme partij tijdverbruik. Beide kemphanen hebben na ruim $2\frac{1}{2}$ uur spelen al 10 zetten gedaan. Daan zojuist zelfs zijn elfde. Voor de resterende 25 zetten staan nog 25 minuten ter beschikking. Nog langzamer gaat het aan bord 2 waar J.W. Wesselius het Koningsgambiet met de moderne variant bestrijdt. Hier moet wit zijn 11e zet nog doen. Kan dus leuk worden. Toch vind ik persoonlijk een dergelijk tijdverbruik lichtelijk overdreven. Begrijpt u overigens hoe de 2e man van Sliedrecht zo bij de 6e zet mij kon toevertrouwen dat hij met deze stelling veel ervaring had opgedaan ?

Bij ontstentenis van Kandelin zit M. Degeling aan het 3e bord. Hij behandelt de Skandinavische verdediging rustig op de wijze zoals R.J. de Vrij dat heeft gedo-
ceerd en heeft een sterke drukstelling opgebouwd mede omdat zwart weigert met e7-e6 een aantal lastige problemen op te lossen. A. Everwijn tracht enigszins moeizaam aan te tonen dat de naar Aljechin vernoemde verdediging best speelbaar is. Hij zit in een moeilijk parket nu wit na de lange rochade van zwart diens damevleugel tracht op te blazen. Hij wordt geflankeerd door J. Blonet die misschien toch wel iets te laag zit. Hij staat, even over half elf, al zeer flouissant. Wel plaatst zijn opponent bij tijd en wijlen venijnige tegenstoten maar dat blijken meer stuiptrekkingen. Als je na je volgende zet weer gaat kijken blijkt Blonet steevast weer heer en meester. Bord 6 was voor L.J. Beaufort. Was, want Jan speelde vorige week alvast vooruit en won. Dan komt onze captain J. v.d. Vaart die in een Evansgambiet een fout maakte waardoor hij een extra pion inboette. Wel heeft zijn grotere routine hem nu aan een behoorlijke aanval geholpen. Of het genoeg zal zijn ? Bord 8 is voor onze nieuwe man Hoving, zo nieuw dat ik zelfs geen voorletters weet. Hij heeft in een zeer positionele partij zijn pion weten te veroveren en dreigt nog wat hout te rapen maar zijn koning zou op de tocht kunnen komen. P.W. Kleinjan heeft zich duidelijk vergaloppeerd. Hij staat gewoon slecht maar hij is taai. Net als S. Oosthoek. Met een bord vol stukken wordt omzichtig gemanouvreerd.

Als wit denkt iets dreigends te kunnen gaan doen heeft Oosthoek het reddende f7-f5 reeds gezien.

Opvallend detail was dat Overschie na een half uur spelen op bijna alle borden meer tijd had gebruikt, soms veel meer, omdat de Sliedrechters het nog niet nodig vonden te gaan nadenken, terwijl om half elf met nog een heel uur te gaan de meeste Overschie-spelers voor stonden in tijd en bijna overal beter zoals uit het bovenstaande moge blijken.

Om elf uur beginnen we te oogsten. We hebben in de voorgaande ijverig gezaaid, nu is het vruchten plukken geblazen.

En de boer hij ploegde voort.

Hoving brengt het eerste halfje binnen. Op het vallen van de vlag zag de Sliedrechter niets beters en dat was terecht, anders zou Hoving met zijn kwaliteit meer nog hebben gewonnen. $\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$.

Blonet heeft inmiddels het sterke Td6 gevonden dat hem aan drie verbonden vrijpionnen zal helpen en spoedig wint hij. $\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$.

Oosthoek, alias Sam de Kraker, krijgt remise aangeboden en komt aan v.d. Vaart vragen wat het klubbelang eist. Wat doen toch weinig mensen dat !

Het klubbelang eist remise en dus: 1-3.

En dan wint zowaar Pim Kleinjan, maar hij zat dan ook naast Sam. En dat geeft inspiraties, dat kan ik u verzekeren. 1-4.

Degelings drukstelling heeft als een soort dwangbuis gewerkt. Zwart komt in geweldige tijdnood en gaat op de 34e zet door de vlag. 1-5.

Eén punt hebben we al. Wie brengt de overwinning binnen ? Jan Willem ? Nee, want die redt het niet in zijn strijd tegen het uurwerk. Ook hier valt voor de 35e zet de vlag en brengt de klok de beslissing. 2-5.

Inmiddels heeft men aan bord 4 de tijdscontrole wel gehaald. Aad is door het oog van de naald gekropen maar het kostte de Sliedrechter meer tijd om het oog te vinden en te trachten dit laatste lekje te dichten. Juist op tijd speelde wit zijn vijfender-tigste. Een diepe zucht en spoedig de verzuchting: remise. $2\frac{1}{2}$ - $5\frac{1}{2}$.

De overwinning is binnen Daan Smit wint, hoe weet ik niet, zijn partij en v.d. Vaart verliest de zijne. Dat brengt de eindstand op $3\frac{1}{2}$ - $6\frac{1}{2}$.

Het is deze keer niet slecht gegaan. Als we ons realiseren dat Overschie de slechte gewoonte heeft om de eerste twee wedstrijden maar matig voor de dag te komen, wel dan kunnen we tevreden zijn. Laten we hopen dat de wedstrijd tegen Shah Mata ook een overwinning voor ons oplevert. Voorlopig neuriën wij:

"Overschie gaat nooit verloren, Cimeroni, Cimeroniiiiiiii !! "

M. DEGELING

HEBT U HET OOK GEMIST ?

In het vorige klubblad zou onder bovenstaande kop een artikel hebben moeten staan, waarin op een omissie van ons bestuur werd ingegaan. Dankzij een slordigheid van ene hoofdredakteur (of was het opzettelijke censuur?) hebt u dat artikel moeten ontberen. En omdat op dezelfde bladzijde het begin stond van een ander artikel, wel dat miste u dus ook. Want ik had in het augustusnummer reeds aangekondigd iets over mijn vakantie te berde te zullen brengen. Mijn nalatigheid (?) moge hiermede verklaard zijn.

Ja, wat hebt u gemist ? Wel, een ieder van u weet, hetzij van de vergadering, hetzij uit het klubblad, dat het bestuur van Overschie op de jaarvergadering 1974 n.a.v. een ingezonden stuk van ondergetekende de toezegging deed de suggesties met betrekking tot het UUR-toernooi in bestuursvergadering te zullen bezien en in het augustusnummer van "Overschie Schaakt" het ingenomen standpunt te zullen publiceren. Reeds op de jaarvergadering uitte de heer de Vrij zijn twijfels over het op deze wijze buitenspel zetten van de algemene ledenvergadering. Desondanks gaf die ledenvergadering zijn bestuur gelegenheid de voorstellen te bestuderen en ging met die publicatie in "Overschie Schaakt" akkoord.

Helaas. In het augustusnummer geen bericht van het bestuur terwijl toch de hoofdredakteur in datzelfde bestuur zit. Mijn reactie op deze omissie schreef ik voor het oktobernummer en u weet uit de inleiding wat er mee geschiedde. In dat oktobernummer overigens nog steeds geen bestuursmededeling hoewel de hoofdredakteur mijn kritiek natuurlijk al wel had gelezen. Is het dan toch zo dat de heer de Vrij gelijk had met zijn opmerkingen op die algemene ledenvergadering ?

Lapt het bestuur die vergadering inderdaad aan de bestuurlijke laars ? De democratie wordt op deze wijze met voeten getreden. Immers, op een vraag van de heer de Vrij of de vergadering niet buitenspel wordt gezet door het bestuur wanneer zij haar mening pas in augustus bekend maakt, antwoordde de voorzitter dat dit geenszins het geval was daar het bestuur ook dan nog open zou staan voor op- of aanmerkingen.

Maar een der voorstellen om eerder te beginnen met het UUR-toernooi kan nu al niet meer in praktijk worden gebracht. Het is tenslotte al begin november en het bestuur zag nog geen kans iets van zich te laten horen. Ik betreur deze besluiteloosheid en onzorgvuldigheid ten zeerste. Ik hoop dat ons bestuur de opgelopen achterstand niet verder zal laten oplopen en alsnog de haar opgelegde verplichtingen zal nakomen.

Ik luister.

M. DEGELING

NASCHRIFT REDAKTIE

Tja.....

Maar inmiddels is het bestuur eruit. Men leze de bijdrage van Pim Kleinjan. Het UUR-toernooi wordt als vanouds haarfijn geregeld. Van censuur is bijna nooit sprake, Rinus.

D.W. SMIT

MOERWIJK II - OVERSCHIE I

In onze eerste uitwedstrijd van zaterdag 19 oktober ontmoetten we een oude bekende. Over de ruggen van Grondijs c.s. promoveerden wij in 1970 naar de KNSB, het beloofde land van Van Steenis.

Destijds genoot het eerste tiental van Overschie een dubieuze faam om zijn interstedelijk karakter. Laatdunkend liet een befaamd wedstrijdleader zich daarover eens ontvallen het zo geen kunst te vinden; ruimdenkend rekruteerde hij voor zijn eigen team spelers uit alle windstreken.

Sindsdien veranderde er weinig. Onstuimigheid maakte plaats voor nuchterheid, en Overschie dat naar de op een na hoogste klasse doorstroomde, liet zich ondanks schouderklopjes van Van Steenis en Hammer sr. ontmoedigd naar de tweede klasse terugwijzen. Het gezelschap dat de tocht naar Moerwijk aanvaardde, beantwoordde nog steeds aan de gewraakte, gemengde samenstelling van vroeger. Als vanouds verzamelde het autochtone, Rotterdamse deel zich op de stoep van Van Steenis, de enthousiastelingen in zijn studeervertrek met riant uitzicht op de rijbaan, die voldoende oefening biedt voor zijn atlas en draaier. Degeling zette zijn debuut luister bij door in een gloednieuwe Renault 16TX voor te rijden en van Steenis wentelde zijn nekkwaal gedeeltelijk af op zijn duo-passagier, die op zijn advies later zijn nek met het beproefde paardemiddel Hightree mocht insmeren. Het heeft geholpen van Steenis ! De volgende keer kom ik niet meer naast je zitten.

De derde wagen, waarin zich behalve het gerenommeerde duo ook nog Voorberg en Wilschut bevonden moeten hebben, koos vanuit Amsterdam richting Den Haag. De enige wezenlijke verandering in vier jaar tijd moet wellicht gezocht worden in de gewijzigde samenstelling van Overschies kapitaal, dat zich niet langer ophoopt in handen van enkelen, gelet op de toenemende maatschappelijke welstand van sommige van de spelers. Helaas viel Wout van Veen uit de boot. Zijn Damascus heet Marx of Utstud of Titia of alle drie. Dankbaar herinneren wij ons zijn aantrekkelijk idealisme, waaraan hij in het vorige treffen met Moerwijk nog het materialisme opofferde in de vorm van een vuurspuwend auto-wrak.

Ons tiental telde verscheidene invallers. Degeling verving Hammer jr. en Kandelin Dick Liefhebber, die op eigen verzoek uit de opstelling gelaten was. Vanzelfsprekend tonen wij begrip voor zijn betreurenswaardige familieomstandigheden. Henri Krop zat nog een schorsing uit in Italië of op de terugreis naar Leiden: de PTT liet ons in het ongewisse; en Jan Willem Wesselius mocht zijn pen thuis opeten. In tegenstelling tot Degeling en Kandelin, die aan de laatste borden invielen, kreeg invaller Daam Smit bord 4 toegewezen. Deze b-lijn-specialist is een van de weinigen die niet rookt. Dat verwondert niemand: als je op een haar^{na} Italiaans kandidaat-meester bert, hoef je je spanningen op dit niveau van de KNSB zo niet af te reageren. Overigens onderscheidt Daan zich, als alle groten, ook nog op een andere wijze, want als enige nuttigt hij patat voor, saté na en te veel broodjes tijdens de wedstrijd.

In een benauwde benedenzaal van de Haagse Vredeskerk brandde klokslag één uur de strijd los. In de herberg van Moerwijk was voor van Steenis geen plaats. Noodgedwongen moest hij zijn administratie op een tochtige gang bijhouden. Aan bord één schoof met wit de beminlijke, maar vervaarlijke puntenmaker, Peter Nathans aan. Of het vooruitzicht van de borrel bij Kloek hem toen al in de benen zat, durf ik niet te zeggen. Of wel ! Wie herinnert zich niet, welke stimulerende werking er uitging van de feestjes, die van Steenis e.a. ons bij een behaald kampioenschap voorspiegelde ?!

Met zijn krijgsmansdos moet Nathans Grondijs misleid hebben. Minder geconcentreerd spelend, onderschatting is een slechte raadgever, stond de motor van Overschie een tijdlang proef te draaien. Met zijn rug tegen de muur, blijkbaar een voorproefje voor zijn optreden later op de avond bij Kloek, leek hij zijn eerste verlies te gaan boeken. Maar gelukkig sloeg hij in de eindfase accuraat terug, niet door te vertrekken, zoals later op de avond, maar door Grondijs zelfmoord te laten plegen. 0-1. Aan het tweede bord toonde onze nieuwe aanwinst, Jaap van den Herik, zich in de beperking een meester. Behalve zijn kleurrijke persoonlijkheid en de verantwoording voor het stencillen van alle gespeelde partijen bracht hij tot nu toe slechts een schamel half punt in. Plankenkoorts ? Talent verloochent zich op de lange duur zelden ! Toch blijkt uit zijn puntentotaal niet dat het verschil in speelsterkte nu zo groot is tussen de eerste en tweede klasse; minder groot dan het klasseverschil suggereert. Als verzachtende omstandigheid kan verder worden aangevoerd dat hij de eerste keer op winst stond en de tweede keer verzuimde die te grijpen en last but not least, dat hij nu geplaagd werd door een voorhoofdsholteontsteking. 1-1. Roel de Vrij heeft zijn abonnement op bord twee moeten opzeggen. Voor de uitslag van zijn partijen betekent zijn opschuiven naar bord drie geen schokkende verandering. De door de remisewol geverfde pugilist maakte ook nu slechts een halve winst. Jammer genoeg kan ik niet bevroeden, waarin de verklaring van de monotone resultaten van onze onvolprezen autodidact schuilt. Zelf is hij immers voor iedere vorm van afwisseling te porren. Als ik zijn publicaties in "Overschie Schaakt" onder zijn hoofdredactie doorblader, valt mij de gevarieerde ondertekening van zijn bijdragen op. De verschillende signering van zijn artikelen typeert tevens de verscheidenheid ervan: Free is iemand, die met weinig woorden veel kan zeggen over schaaktheorie en kansberekening. Ik raad u aan die kilo's proza eens door te worstelen; u wordt rijkelijk beloond. (Herks storm in een glas water n.a.v. een natuurkundig wetje in een overigens sprankelende bijdrage laat ik hier even buiten beschouwing). Het is te hopen dat Free van het schaakspel geen kansspel maakt, hoewel zijn roekeloos gokverleden enigszins pessimistisch stemt. Als ik een gulden opwerp, komt Juliana of de Hollandse Leeuw boven; alleen als God met ons is, blijft het muntstuk op zijn kant staan. Acht Free zijn kansen zo klein ? Als dat zo is, had hij indertijd beter voor de redactionele schuilnaam Remis du Roy i.p.v. George du Roy kunnen kiezen.

De zelftypering was dan zo treffend, dat hij ons er Frans mee had kunnen leren. Toch wil ik met dit alles niet de schijn wekken, dat Roelof zich in zijn partij met Moerwijk onvoldoende heeft ingezet. In tegenstelling met zijn eerste partij (na 17 zetten zonder maar één wapenfeit, borg hij de stukken op) gaf hij zich volledig. Hij stuitte echter op een koelbloedige opponent of werd gevelde door zijn eigen reputatie. Toekomstperspectief is er zeker, want Free zelf blijft op beter hopen, hoewel ik zelfbeklag en aarzelende beloften een twijfelachtige waarborg vind. $1\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$.

Voor invaller Daan Smit, anders zo trefzeker, moet de druk van het Italiaanse verleden te zwaar gewogen hebben. Met gevulde maag en alle vakjes van het schaakbord zorgvuldig benuttend, moest hij lijdelijk toezien, hoe zijn tegenstander de stelling vereenvoudigde en en-passant zijn positie verbeterde. Zag Daan de schim van Spassky tegenover zich opdoemen? Hoe ontnuchterend moet hem dan de klamme hand van Moerwijks Van Beinum aanvoelen, als hij zijn vergeefse reis naar Moerwijk achter de rug heeft! Intussen zijn dit de bikkelharde feiten voor deze sympathieke historicus, die droom en werkelijkheid niet wenst te onderscheiden. De koppige kinderoppasser, tijdens een onderonsje bij van Steenis al vergeefs tot vast meespelen in het eerste geprest, heeft zijn buitenlandse ervaring niet kunnen verzilveren. $2\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$.

Aan het vijfde bord streed Gerard Wilschut. Ik heb hem tijdens mijn schaarse omzwervingen langs de bordes geen enkele maal horen neuriën. Er stond ook geen tuinman van zijn tegenstander op vlieden. Zijn eigen tuin daarentegen lag er voortdurend onbeheerd bij. De ex-Rotterdam-speler De Vreede wist in dat oerwoud wel weg. Moeiteloos kapte hij Schuits vegetatie weg. Na een veelbelovende eerste partij voor Gerard een kleine tegenvaller. Zelfoverschatting? De vorige keer klopte hij De Vreede in slechts 17 zetten. $3\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$.

De stoel van bord zes stond zelden leeg. Zoals bekend ben ik de laatste tijd steeds moeilijker van mijn bord weg te slaan. Bovendien had ik Van Steenis beloofd niet in tijdnood te zullen komen. Dat woord heb ik kunnen houden, dankzij welwillende medewerking van mijn tegenstander, die zich 7 minuten voor mijn bedenktijd (volgens Rinus mijn droomtijd) verstreken was, in verloren stelling mat liet zetten. Wie zo behept is met zijn eigen stukken, mist veel van wat zijn teamgenoten presteren. Vandaar dat dit verslag schaaktechnisch weinig te bieden heeft, maar gelukkig voorzien Jaap en Letty v.d. Herik in die leemte. Het door haar zo netjes uitgetikte geknoei van onze notatiebiljetten vindt opmerkelijk snel zijn weg naar onze brievenbussen, ook naar die van Henri. Afijn, ik won. $3\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$.

Na wat gehaspel met de klok kon Cees Voorbergs partij aan het zevende bord beginnen. Wars van alle geweld toonde hij tegen Stakenburg allerminst vredelievende bedoelingen. De fijnbesnaarde psycholoog hakte er dochtig op los. Hij stond, voorzover ik zien kon, eerst beter, maar later na toerenruil in een ongunstig eindspel. Een paar onzekere invallen van zijn tegenstander bezorgde hem een remisetroef, die hij handig uitspeelde.